
[2021-40-RE](#)

Causa 2021-40-RE

(Augé Sánchez c/ Col·legi d'Advocats d'Andorra)

Número de registre 272-2021. Recurs d'empara

Aute del 14 de juny del 2021

BOPA núm. 70, del 23 de juny del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de maig del 2021, per la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sánchez, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 22 d'abril del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la resolució objecte de recurs, i que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència impugnada, per tal que se'n dicti una de nova en què es corregeixin les infraccions denunciades;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Dominique Rousseau;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El Sr. Pere Josep Augé Sánchez va interposar una demanda contra el Col·legi d'Advocats d'Andorra (CAA) en què impugnava les resolucions, de primera instància i de segona instància, de la Junta Disciplinària, en què se'l condemnava al pagament de dues sancions de 1.001,00 € com a responsable de sengles infraccions greus de l'article 25.4 b) de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, concretament per a

la infracció del deure de reserva sobre les converses i la correspondència mantingudes amb altres advocats i el deure de no implicar de manera directa o indirecta l'advocat de la contrapart en el litigi i evitar tota al·lusió que s'hi refereixi.

1.2. El 10 de setembre del 2020, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, mitjançant sentència, va estimar parcialment aquesta demanda i va anul·lar les resolucions de la Junta Disciplinària impugnades, retrotraient el procediment al moment en què es va dictar la resolució de la Junta esmentada en primera instància, per tal que es motivés la qualificació jurídica de la infracció com a greu i no com a lleu.

1.3. Ambdues parts van presentar recurs d'apel·lació contra aquesta sentència, i, el 22 d'abril del 2021, la Sala Administrativa va dictar una sentència en què desestimava ambdós recursos d'apel·lació i confirmava la decisió del Tribunal de Batlles en els seus propis termes.

1.4. El 14 de maig del 2021, la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sánchez va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 22 d'abril del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent considera que el procediment disciplinari seguit contra ell ha vulnerat el principi de la jerarquia de les normes, ja que el membre de la Junta de Govern que va instruir el cas, va formular una proposta de resolució, que no està prevista ni a l'article 123 *bis* del Codi de l'Administració, ni a l'article 23 de la Llei 48/2014.
- No obstant això, les dues instàncies de la Junta Disciplinària es van fonamentar en aquesta proposta de resolució per adoptar la seva decisió respecte de les sancions que li van ser imposades.
- Per tant, la decisió impugnada és irraonable i no està fonamentada en Dret, ja que les normes que s'acaben d'esmentar no preveuen que l'instructor d'un procediment disciplinari faci una proposta de resolució en el marc del procediment disciplinari dels advocats.
- Recorda que va tenir coneixement que l'advocada de la part adversa en un contenciós matrimonial havia participat en un frau de llei o frau processal, intentant presentar un certificat d'empadronament a Espanya per atreure la resolució de la qüestió al país veí.
- Així doncs, per informar de la comissió d'uns delictes de creació i d'ús de document inveraç en el marc de la causa civil, el recurrent considera que va donar compliment a l'article 36 del Codi de procediment penal i a l'article 404.2 del Codi penal, que li imposaven impedir la comissió de qualsevol delicte.
- Destaca que si no va demanar una autorització a la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats abans de denunciar aquests delictes, és perquè no va tenir temps suficient, afegint que el Tribunal de Batlles va desestimar la seva al·legació respecte d'aquesta qüestió sense entrar en el fons, com

també la va ignorar la Sala Administrativa, precisant que tampoc tenia cap obligació de comunicar al Col·legi la comissió d'un il·lícit penal, perquè ni va interposar querella, ni tampoc demanda.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució objecte de recurs, i que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la sentència impugnada, per tal que se'n dicti una de nova en què es corregeixin les infraccions denunciades.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa va considerar que el recurrent havia infringit el seu deure de reserva sobre les converses i la correspondència mantingudes amb altres advocats, establert a l'article 13.2 de la Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'Advocats i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, en el moment en què havia presentat en un procés civil uns correus electrònics que el seu despatx professional havia intercanviat amb la lletrada de l'altra part.

- Considera que el recurrent no pot justificar la seva actuació al·legant que havia de complir amb l'obligació de denunciar que el contingut dels correus de l'advocada de la part adversa eren constitutius de delicte, ja que els professionals es troben subjectes a unes normes deontològiques concretes.

- Afegeix que si el recurrent creia que havia de denunciar una infracció penal, estava obligat a comunicar-ho a la Junta de Govern del Col·legi, la qual hagués pogut autoritzar la utilització de la correspondència litigiosa de manera motivada.

- Ara bé, aquest deure va ser incomplert pel recurrent sense acreditar cap impediment justificatiu al respecte.

- Pel que fa al procediment, la Sala Administrativa reconeix que la Llei 48/2014 no contempla que el membre de la Junta de Govern que hagi d'instruir la queixa formuli una proposta de resolució.

- Tanmateix, sí que ho fan els Estatuts del Col·legi, de la mateixa manera que ho fan de forma general l'article 123 *quinquies* del Codi de l'Administració i l'article 11 del Reglament regulador del procediment sancionador.

- I, destaca que la regla essencial és que l'instructor no participi en l'adopció de la resolució de la Junta de Govern, constituïda en Junta Disciplinària, principi que ha estat respectat.

- Per aquests motius, la Sala Administrativa va desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem.

3.2. Quan un recurrent al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada

en Dret (article 10.1 de la Constitució), l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd.

3.3. Quan entren en joc drets substancials, el control d'aquest Tribunal en el marc del recurs d'empara consisteix a determinar si els recurrents han estat privats o no d'una protecció efectiva, és a dir, si han estat situats o no en una indefensió material (veg. per ex. el punt 3.3 de l'aute del 22 de desembre del 2017, recaigut en la causa 2017-33-RE, o el punt 3.1 de la sentència del 19 de febrer del 2018, recaiguda en la causa 2017-53-RE).

3.4. En aquesta causa la qüestió constitucional que aquest Tribunal ha de resoldre és la de saber si la Sala Administrativa ha vulnerat els drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut sense indefensió pel fet de considerar que el recurrent havia infringit el seu deure de reserva per haver revelat el contingut de diversa correspondència mantinguda entre advocats.

3.5. No hi ha controvèrsia en el fet que el recurrent va dur al coneixement dels tribunals el contingut dels correus electrònics intercanviats amb la lletrada de la part adversa en el marc d'una causa civil.

3.6. La garantia dels drets i de les llibertats contingudes al títol II de la Constitució requereix un exercici lliure i independent del dret a la defensa per part dels advocats.

3.7. Aquest exercici pot implicar les converses, les negociacions i les comunicacions entre els advocats de les parts en un litigi amb la finalitat d'intentar trobar una resolució amigable que sigui profitosa per a totes les parts.

3.8. La confidencialitat d'aquests intercanvis entre advocats és, per tant, un element fonamental d'un exercici lliure i independent del dret a la defensa.

3.9. Per aquest motiu, la llei prohibeix que aquests intercanvis entre advocats siguin fets públics, ja sigui en el marc d'un procediment o ja sigui fora d'un procediment, tret l'existència d'un acord exprés entre advocats.

3.10. També per aquest motiu, la llei preveu que si un advocat opina que el contingut del correu d'un lletrat és susceptible de constituir un delictes, l'obligació general de denunciar els delictes només es pot dur a terme si aquest demana i obté l'autorització del Col·legi d'Advocats per comunicar el seu contingut.

3.11. En aquest cas, la Sala Administrativa constata que el recurrent no va demanar aquesta autorització, i, a més, que no va aportar tampoc cap prova que demostrés que no va tenir temps per fer-ho.

3.12. Per consegüent, la Sala Administrativa ha motivat en Dret la seva decisió pel fet de considerar que el recurrent havia infringit el seu deure de reserva quan va informar sobre els correus electrònics intercanviats amb l'advocada de la part adversa en el procediment en què participava, i lluny de vulnerar el dret a la defensa, allò que va fer era protegir la confidencialitat de les comunicacions entre advocats, la qual és un dels seus elements constitutius.

3.13. Així mateix, la Sala Administrativa va fonamentar la seva decisió quan va considerar que si bé la Llei 48/2014 no establí de manera expressa la formulació d'una proposta per part de l'instructor, aquesta possibilitat estava prevista en els Estatuts del Col·legi.

3.14. Altrament, la Sala Administrativa va precisar també que la persona que va instruir el cas i que va fer una proposta de resolució, no va formar part de la Junta Disciplinària que va adoptar la decisió final.

3.15. Per consegüent, la Sala Administrativa no ha vulnerat cap dels drets al·legats i aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-40-RE interposat per la representació processal del Sr. Pere Josep Augé Sánchez contra la sentència del 22 d'abril del 2021, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juny del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat